

# Ngày Sau Của Ngày Sau

## Contents

|                              |          |
|------------------------------|----------|
| <b>Ngày Sau Của Ngày Sau</b> | <b>1</b> |
| 1. Chương 1 . . . . .        | 1        |
| 2. Chương 2 . . . . .        | 2        |
| 3. Chương 3 . . . . .        | 2        |

## Ngày Sau Của Ngày Sau

---

### Giới thiệu

Thể loại: Đoàn văn, Thích Cổ đồng nghiệp văn, cổ trang, nhất thụ nhất công. Editor: Diệp PhongBeta – reader: JocoT

---

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ngay-sau-cua-ngay-sau>*

## 1. Chương 1

Editor:Diệp Phong

Beta – reader:Joco

Thiết Thủ đã quay trở lại Lục Phiến Môn, mang theo một tin tức động trời: Cố Tích Triều đã chết.

Lúc nghe được tin tức này, Thích Thiếu Thương đang uống rượu cùng Truy Mệnh. Thiết Thủ lãnh tình thông báo tin này, Thích Thiếu Thương cũng bình thần tiếp nhận, nhưng bàn tay đang cầm vò rượu của hắn lại run rẩy, hắn nhẹ giọng hỏi: “Chết như thế nào?” Thanh âm giống như từ nơi xa xôi nào đó vọng về.

Truy Mệnh muốn nói gì đó nhưng chưa kịp mở miệng ra đã bị Thiết Thủ ngăn lại, hắn thấp giọng nói, “Cố Tích Triều là do vết thương cũ tái phát, vết thương năm đó của y mãi vẫn không chuyển biến tốt hơn được.”

“Không thể chuyển biến tốt lên được sao?” Thích Thiếu Thương hỏi ngược lại nhưng lại giống đang tự nói với bản thân mình hơn. Chính hắn cũng không hiểu nổi tâm tình mình bây giờ là như thế nào. Trái tim hắn chỉ còn lại một khoảng trống rỗng, khối óc cũng chỉ là một mảnh trắng xóa, cả người hắn giờ như đứng trước một vực sâu thăm thẳm.

Thiết Thủ nhìn hắn, không nói thêm gì nữa mà kéo Truy Mệnh đi ra ngoài, từ xa có thể thấp thoáng nghe thấy hai người nói chuyện: “Nhị sư huynh, rõ ràng Tích Triều y...”

Thiết Thủ thở dài: “Khúc mắc giữa hai người bọn họ quá sâu, chỉ có bản thân họ mới giải quyết được thôi, chúng ta có muốn giúp cũng không giúp gì được.”

Ngày thứ hai, Thích Thiếu Thương đi tìm Thiết Thủ. Thiết Thủ đã biết trước hắn chắc chắn sẽ đến nên chờ từ sớm. Thấy Thích Thiếu Thương tiến vào, không đợi hắn hỏi, Thiết Thủ đã mở lời: “Y giờ đang ở bên Văn Tình, tại Tích Tình tiểu cư của họ”.

## 2. Chương 2

Thích Thiếu Thương xoay người đi ra. Tích Tình tiểu cư, Văn Tình, nữ tử hoàn mỹ đó... Từ khi Thiết Thủ mới bắt đầu chiếu cố Cố Tích Triều đèn giờ, họ vẫn cứ ở đó, đuổi được một đám người tìm tới báo thù đi, sau đó lại có thêm một đám khác tìm tới. Thích Thiếu Thương biết vậy nhưng chưa bao giờ tìm đến đó. Hắn không có lý do để đi. Đi giết kẻ thù? Đi gặp lại tri âm?

Bây giờ, hắn cuối cùng cũng đứng trước Tích Tình tiểu cư. Có điều, bên trong bây giờ không có kẻ thù của hắn, cũng không còn tri âm ngày xưa nữa, chỉ có một đôi phu thê đang an nghỉ bên nhau.

Mộ bia mới được Thiết Thủ khắc, Tích Triều Văn Tình chi mộ, không ghi họ của bọn họ. Sau khi chết đi, hết thầy đều hóa thành hư không mất rồi.

Thích Thiếu Thương vuốt ve mộ bia, rất nhẹ nhàng, nhưng chỉ có chính hắn mới biết được trong lòng hắn bây giờ rất cuộc đang hỗn loạn đến mức nào. Hắn thu tay về, gắt gao nắm chặt thành quyền, đến mức móng tay đâm vào da thịt nhưng bản thân hắn lại không cảm thấy đau đớn chút nào.

“Ta biết ngươi không chết, Cố Tích Triều!!” Nói xong, hắn hung hăng quăng vò rượu xuống đất, bước nhanh ra khỏi Tích Tình tiểu cư.

Vài ngày sau, Lục Phiến Môn nhận được bình loạn ngọc Thích Thiếu Thương giao trả về, Cửu Hiện Thần Long từ đó hoàn toàn biệt tăm biệt tích.

Ba năm sau, tại Kỳ Đình tửu quán.

Chưởng quỹ bây giờ là một nam nhân khi cười lộ ra lúm đồng tiền rất dễ nhìn. Hắn đang kiên trì chờ đợi một người nào đó, chỉ không biết, rốt cục, người hắn muốn chờ là ai.

Mãi cho đến một ngày, một vị thư sinh mặc y phục xanh tìm đến, chưởng quỹ vừa thấy hắn, lập tức bước ra nghênh đón, “Vị thư sinh này thật là tuấn tú bất phàm.”

Thư sinh nâng mi, “Chưởng quỹ cũng là người rất anh hùng khí khái mà.”

## 3. Chương 3

Chưởng quỹ đang tươi cười lập tức nghiêm mặt nói, “Không, chưởng quỹ ở đây là người khác, ta chính là đang chờ người đó.”

Nhìn thanh y thư sinh: “Người có bằng lòng làm tân chưởng quỹ của Kỳ Đình tửu quán này không?”

Thanh y thư sinh không đáp lại, chỉ lẳng lặng nhìn hắn một hồi.

Chưởng quỹ vươn tay: “Người đồng ý chứ?”

Thanh y thư sinh nở nụ cười, nụ cười nhẹ nhàng thân nhiên, đẹp đến mức nhật nguyệt cũng phải thất sắc, cuối cùng, y vươn tay, chậm rãi nói, “Ta đồng ý!”

Từ đó về sau, tửu quán lại có thêm một vị chưởng quỹ luôn mặc thanh y.

Trong quán có thêm một loại rượu tên là Pháo Đả Đăng, có thêm một món ăn tên là Đỗ Quyên Túy Ngư, nhưng hai món này chưa bao giờ bán ra.

Mỗi khi có người hỏi lý do, chưởng quỹ lại cười ha hả nhưng không trả lời, lúm đồng tiền trên mặt hắn sâu trông rất đẹp.

Thời gian trôi qua, giang hồ vẫn là giang hồ, có điều, nhiều sự việc đã bị cuốn trôi theo dòng chảy thời gian, rơi vào quên lãng. Cơn gió lơ đãng thả mình giữa đất trời, ngẫu nhiên chứng kiến một bạch y thiếu niên hào hứng chạy ào vào tửu quán, phía sau y là một hắc y nam nhân chững chạc, nghiêm nghị. Nghe nói, họ vốn là người của Lục Phiến Môn. Lại nghe nói, thỉnh thoảng còn có một vị công tử tuần tú cầm thanh ngân thương đưa một nữ tử rất xinh đẹp tới đây.

Mỗi lần như vậy, tửu quán sẽ đóng cửa, ai cũng không biết bên trong xảy ra chuyện gì, chỉ biết, sau đó sẽ có mùi rượu thơm mát và mùi hoa nhàn nhạt hòa mình theo gió bay xa.

~ HOÀN ~

*Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ngay-sau-cua-ngay-sau>*